

Yevmiye 12931

2014-12-13 12:25:16 +0200

Geçenlerde okuduğum bir kitapta, sanırım şu UCLA'lı adamın bahsettiği Don Juan, artık her kimse, sol omuzunda ölümü hatırlatan bir karga olduğunu düşün demiş. Don Juan'dan ilk bahseden kimdi diye düşünüyorum, sanırım Doğan Cüceloğlu'nun bir kitabında okumuştum seneler evvel. Tamamen Castaneda'nın uydurması olduğu söyleniyor ama artık *gerçekçesine* de dinleyebiliriz.

Bu güzel bir tavsiye. Ölüm her an omuzunda. Gözünü oymayı, kulağını kapmayı bekliyor. Her yaptığın işi son işinmiş gibi yap.

Bunun insanı sakinleştirdiği doğru. İlk okuyunca acayip bir telaşa sebep olacakmış sanıyorsun. Önünde yapabileceğim, yapmak istediğim sınırsız sayıda iş varken, neden şu ankiyle meşgul olayım? Bu sorunun cevabını vermek, *hayatın anlamı* meselesini çözmeye denk. Ancak insanlar hayatlarını sıraya koymuş gibi yaparken, yani *iki yıl sonra şu, beş yıl sonra bu* derken, tam bir hayal aleminde yaşadıklarının farkında değil. Çocuklarla bugün zaman geçirmezsem, muhtemelen bir yıl sonra da daha fazla zamanım olmayacak. Bugün ne kadar çalışabiliyorsam, bir yıl sonra da o kadar çalışabileceğim. Bir farkla: Belki bir yıl sonram olmayacak.

Onun için bu konularda endişelenmeyi bırakmak, kimin ne dediği, kimin ne yaptığına ilişkin dertlere dikkat depolarımı harcamamak ve günümü hakkını nasıl verebileceksem, öyle geçirmeye çalışmak. Bu büyük bir cesaret istiyor. Neden? Çünkü erteleme imkanım yok. Uzun vadeli veya kısa vadeli olsun, ne yapacaksan, hakkını vererek yapman gerek. Ne söyleyeceksen, son sözün gibi söylemek gerek. İnsanlarla arandaki meseleleri fazla uzatmadan çözmen gerek.

Her zaman böyle mi? Hayır. Bazı işler var olmasalar daha iyi olur dediğim. Onları da yapmak gerekiyor. Ve bir yandan tabi, kendini tamir etmek. Sevmediğin işleri neden sevmediğini, sevmediğin insanlardan neden uzaklaştığını ve arızanın onlarda mı, kendinde mi olduğunu anlamaya cesaret etmek. Sonunda mükemmel olmasa da, büyük ölçüde istediğim hayatın tam ortasında yaşadığımı farkediyorum.

Ölüm olmasaydı hayat olmazdı. Her gün ölmek her gün doğmaya denk.